

Arrest

nr. 285 677 van 3 maart 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op hun gekozen woonplaats bij
advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 21 december 2022 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 oktober 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 15 februari 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is het resultaat van een aanvraag om machtiging tot verblijf die werd ingediend in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingewet), op grond van de medische situatie van verzoekster. Ze luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05.10.2022 bij onze diensten werd ingediend door:

S.B., geboren te Tetovo op (...)1989

S.P. (R.R.: *), geboren te Gostivar op (...)1982
+ 3 minderjarige kinderen:
S.M., geboren te Tetovo (...)2014
S.M.: (R.R.: *), geboren te Tetovo op (...)2016
S.A.: (R.R.: *), geboren te Ieper op (...)2018
nationaliteit: Noord-Macedonië
adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-arts of arts aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 25.10.2022 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon."

Het advies van 25 oktober 2022 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en dat aan verzoekers werd betekend samen met de bestreden beslissing, luidt als volgt:

"Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 05.10.2022.

- SMG d.d. van Dr :
 - o depressie met paniekaanvallen zonder therapie
 - o voorgeschiedenis van recent miskraam

In het standaard medisch getuigschrift wordt vermeld dat betrokkene, een dame van actueel 40 jaar afkomstig is uit Noord-Macedonië, depressief zou zijn. Actueel wordt geen enkele actieve therapie of specialisisitische opvolging of therapie aangetoond.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Er zijn geen medische contra-indicaties om te reizen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht.

Het middel wordt uiteengezet als volgt:

“II.1.1. Verzoekende partij meent dat verwerende partij artikel 9ter, §1, lid 5 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht heeft geschonden.

Artikel 9ter, §1, lid 5 VW luidt als volgt:

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

In casu is dit niet correct gebeurd.

II.1.2. De aanvraag vermeldde volgende nodige medische omkadering:

‘Medicamenteuze behandeling / medisch materiaal

Heeft nog duloxetine 60 mg genomen. Recent geen voorschriften meer afgeleverd

En :

‘Indien van toepassing: zijn er specifieke nodigen in verband met de medische opvolging ? Is mantelzorg medisch vereist ?

Intensieve psychologische begeleiding is aangewezen – opvolging psychiater’

De thans bestreden beslissing stelt:

‘In het standaard medisch getuigschrift wordt vermeld dat betrokkene, een dame van actueel 40 jaar afkomstig is uit Noord-Macedonië, depressief zou zijn. Actueel wordt geen enkele actieve therapie of specialiserende opvolging of therapie aangetoond’

II.1.3. Het lijkt of de arts-adviseur heeft het standaard medisch getuigschrift niet gelezen.

Aldus wordt artikel 9ter, §5 Vreemdelingenwet geschonden, aangezien ten onrechte geen onderzoek wordt gevoerd naar de behandelmogelijkheden door een psycholoog en psychiater in Noord-Macedonië, evenals de beschikbaarheid en toegankelijkheid van het medicijn Duloxetine wanneer nodig.

II.1.4. Ook wordt ten onrechte verwezen naar artikel 9ter, §3 Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoon op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling [3 met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een

aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan].

Wellicht verwijst de bestreden beslissing hier meer specifiek naar het onderlijnde artikel 9ter, §3, 4° Vreemdelingenwet.

Nochtans stelt het standaard medisch getuigschrift:

*'Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?
Herval depressie'*

Het is onduidelijk waarom de verwerende partij van mening is dat een depressie niet ernstig zou zijn...

Het moge aldus duidelijk zijn dat het onderzoek naar de toegankelijkheid van de medische zorg in Noord-Macedonië in casu wel degelijk een ernstig en objectief onderzoek vereist. De motieven zijn aldus niet deugdelijk.

Ook op dat punt schendt de thans bestreden beslissing aldus manifest artikel 9ter VW, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting."

2.2. Naar luid van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde worden aangevraagd door *"(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft"*.

Naar luid van artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf niet-ontvankelijk verklaard *"indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk"*.

De bestreden beslissing maakt onmiskenbaar toepassing van artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet. Waar verzoekers lijken aan te geven dat dit niet duidelijk zou zijn, kunnen zij, gelet op de duidelijke bewoordingen, niet worden gevolgd. De beslissing is verder gesteund op het onder punt 1.2. geciteerde advies van de ambtenaar-geneesheer van 25 oktober 2022. In dit advies wordt erop gewezen dat niettegenstaande het feit dat verzoekster depressief zou zijn, actueel geen enkele actieve therapie of opvolging is aangetoond. Er wordt geconcludeerd dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de door verzoekers geschonden geachte materiële motiveringsplicht moet erop worden gewezen dat de Raad niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Verzoekers verwijzen zelf naar de passage uit het door hen neergelegde standaard medisch getuigschrift, waaruit blijkt dat verzoekster in het verleden medicatie heeft genomen, maar dat recent geen voorschriften meer werden afgeleverd. Verder blijkt geen enkele andere niet-medicamenteuze, therapeutische behandeling. De ambtenaar-geneesheer kan dus worden gevolgd waar zij stelt dat er actueel geen enkele actieve opvolging of therapie is aangetoond. Verzoekers betwisten dat overigens niet. Wél verwijzen zij naar de passage uit het standaard medisch getuigschrift waarin wordt gesteld dat *'Intensieve psychologische begeleiding is aangewezen – opvolging psychiater'* en naar het feit dat een stopzetting van de behandeling zou leiden tot een herval in de depressie. Zij verwijten de verwerende partij het standaard medisch getuigschrift niet te hebben gelezen.

De Raad wijst erop dat, indien een medicamenteuze behandeling of therapeutische opvolging noodzakelijk zou zijn om te verhinderen dat verzoekster een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling, niet valt in te zien waarom zij thans niet wordt behandeld in België. Verzoekers brengen in ieder geval geen elementen aan waaruit zou blijken dat verzoekster buiten haar wil of die van haar behandelende arts actueel niet de behandeling zou kunnen krijgen die nodig is. Dit klemmt des te meer nu uit het standaard medisch getuigschrift blijkt dat zij voorheen wél medicamenteus werd behandeld. Vermits verzoekster actueel niet wordt behandeld, is het niet kennelijk onredelijk of in strijd met artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet om te oordelen dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor verzoeksters leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft.

Aangezien uit het voorgaande blijkt dat de aanvraag terecht niet ontvankelijk werd bevonden, moest geen onderzoek worden gevoerd naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorg in Noord-Macedonië.

2.3. Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS